

ляше ся: “Господи Иисусе, приими духъ-тъ ми” (Дѣя. 7; 59). Духъ-тъ е невидимъ, както и Богъ. “Бога *никой никога* не е видѣлъ” (I Юан. 4; 12). “Когото *никой* отъ *человѣцы-тъ* не е видѣлъ, нито може да види” (I Тим. 6; 16). Когато Господь говоряше отъ срѣдъ *огнь-тъ*, Моисей каза: “*Чухмы гласъ-тъ на думы-тъ*, но не видѣхмы *никакво подобіе*.” (Второз. 4; 12).

Въ Св. Писаніе пѣкога ся споменува за очи, уши и рѣцѣ Божіи, и че Богъ слазя и възлазя. Причинна-та на това е и слабостъ-та на *человѣчески-тъ* понятія, и недостаточность-та на *человѣческий-тъ* языкъ. Свойства-та Божіи *сж не-исказанны*. “Очи-тъ Господни значатъ *знаніе-то* Господне (Прит. 15; 3); “Уши-тъ му,” негово-то милостиво *слушаніе* на молитвы-тъ ни (Псал. 34; 15; Иса. 59. 1); а рѣка-та му неговѣ-тъ *силѣ* (Юан. 10; 29; Иса. 31; 3). Така и за всички-тъ *человѣчески* свойства, които ся отдавать на Бога.

Нѣкои мыслятъ, че Богъ има тѣлесенъ образъ, защото ся казува: “Направи Богъ *человѣка* споредъ образъ-тъ си: по образу Божію го *направи*” (Быт. 1; 27). Но този образъ е *душе-венъ*, а не тѣлесенъ. Богъ има *разумъ*, той на-дари и *человѣка* съ *разумъ*. Богъ е *святъ*, той направи и *человѣка* *святъ* въ Едемскый рай. Богъ е *безсмъртенъ*, даде и на *человѣка* *без-смъртнѣ* душѣ. Богъ е *свободенъ*, направи и *человѣка* *свободенъ* т. е. даде на *человѣка* *прав-ственнѣ* *свободѣ*. Това тълкуваніе глугавамы отъ Св. Писаніе. “Съблѣкохте ся отъ *ветхый-тъ* *человѣкъ* съ *дѣла-та* му, и *облѣкохте* ся въ